

σάρκα

σάρκα, η, ουσ. [<μσν. σάρκα <αρχ. σάρξ], η σάρκα. **1.** η υλική υπόσταση του ανθρώπου σε αντιδιαστολή προς τις πνευματικές ή ψυχικές του ιδιότητες. Πρβλ. *το μεν πνεύμα πρόθυμον η δε σαρκὶ ασθενής*. **2.** το τρυφερό και χυμώδες μέρος των φρούτων, σε αντιδιαστολή προς τον κουκούτσι ή τη φλούδα: «μόλις δάγκασα το γιαρμά, η μυρωδάτη σάρκα του μοσχοβόλησε τον τόπο || στα δικά μας τα χρόνια, η μυρωδάτη σάρκα της ντομάτας, μοσχοβολούσε όλη τη γειτονιά». **3.** το σεξουαλικό ένστικτο: «κάθε φορά που έβλεπε αυτή τη γυναίκα, η σάρκα του επαναστατούσε». **4.** ο πούτσος, το πέος: «έχει μια σάρκα ο τάδε, που είναι σαν αγγούρι».

- *αρχίζει να παίρνει σάρκα και οστά*, (για προγραμματισμούς ή προσπάθειες) αρχίζει να πραγματοποιείται, να υλοποιείται: «έκανε έναν πολύχρονο προγραμματισμό για τη δουλειά που θέλει να στήσει, και τώρα άρχισε να παίρνει σάρκα και οστά».

- *δίνω σάρκα και οστά (σε κάτι)*, πραγματοποιώ, υλοποιώ κάτι: «είναι ευτυχισμένος που έδωσε σάρκα και οστά σ' όλες του τις επιδιώξεις».

- *είναι σάρκα από τη σάρκα μου*, είναι κομμάτι από τη σάρκα μου, είναι γέννημά μου, είναι παιδί μου: «εκείνος ο πιτσιρικάς που βλέπεις είναι σάρκα από τη σάρκα μου».

- *με σάρκα και οστά*, ο ίδιος, αυτοπροσώπως: «τον είδα, σου λέω, ήταν εδώ στο γραφείο μου με σάρκα και οστά».

- *πήρε σάρκα και οστά*, (για προγραμματισμούς ή προσπάθειες) πραγματοποιήθηκε, υλοποιήθηκε: «τ' όνειρό του ήταν να χτίσει αυτό το εργοστάσιο κι απ' τη στιγμή που τ' όνειρό του πήρε σάρκα και οστά, έβαλε το καπελάκι του στραβά».

- *τρώει τις σάρκες του*, είναι πολύ εκνευρισμένος, είναι εκτός εαυτού: «δεν είναι κατάλληλη η ώρα να του ζητήσεις τη χάρη που θέλεις, γιατί είναι ώρες κλεισμένος στο γραφείο του και τρώει τις σάρκες του».

- *τρώω απ' τις σάρκες μου*, ζω με αφάνταστες στερήσεις, ζω εκ των ενόντων: «εμένα βρήκες να ζητήσεις λεφτά, που τρώω απ' τις σάρκες μου;».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας